

32000L0031

L 178/1

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

17.7.2000.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA 2000/31/EK**(2000. gada 8. jūnijs)****par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību)**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

jauninājumos, un var arī pastiprināt Eiropas rūpniecības konkurētspēju, ar noteikumu, ka ikvienam ir pieeja internetam.

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu un jo īpaši tā 47. panta 2. punktu, 55. un 95. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

- (3) Kopienas tiesības un Kopienas tiesiskās iekārtas īpašības ir vērā ņemamas priekšrocības, kas ļaus Eiropas pilsoņiem un uzņēmējiem pilnībā izmantot iespējas, ko sniedz elektroniskā tirdzniecība, neievērojot robežas; tādējādi šīs direktīvas mērķis ir nodrošināt augstu Kopienas juridiskās integrācijas līmeni, lai izveidotu reālu zonu bez iekšējām robežām informācijas sabiedrības pakalpojumiem.

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (4) Ir svarīgi nodrošināt, lai elektroniskā tirdzniecība varētu gūt visas priekšrocības no iekšējā tirgus un tādējādi, kā noteikts Padomes 1989. gada 3. oktobra Direktīvā 89/552/EEK par dažu noteikumu saskaņošanu, ko nosaka normatīvie vai administratīvie akti dalībvalstīs attiecībā uz televīzijas apraides darbības veikšanu ⁽⁴⁾, tiktu sasniegts augstāks Kopienas integrācijas līmenis.
- (5) Informācijas sabiedrības pakalpojumu attīstību Kopienā kavē vairāki juridiskie šķēršļi iekšējā tirgus pienācīgai darbībai, kas brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus padara mazāk pievilcīgu; šie šķēršļi rodas no tiesību aktu atšķirībām un juridiskās neskaidrības par to, kuri valsts tiesību akti attiecas uz šādiem pakalpojumiem; tiesību aktu saskaņošanas un pielāgošanas trūkuma dēļ attiecīgajās zonās, šķēršļus var attaisnot saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesas precedentu tiesībām; pastāv juridiskā neskaidrība par pakāpi, kādā dalībvalstis var kontrolēt pakalpojumus, kas nāk no citas dalībvalsts.

(1) Eiropas Savienība cenšas veicināt arvien ciešāku sadarbību starp Eiropas valstīm un tautām, lai nodrošinātu ekonomisko un sociālo progresu; saskaņā ar Līguma 14. panta 2. punktu, iekšējais tirgus ietver zonu bez iekšējām robežām, kurā ir nodrošināta brīva preču un pakalpojumu aprīte kā arī brīvība veikt uzņēmējdarbību; informācijas sabiedrības pakalpojumu attīstība zonā bez iekšējām robežām ir svarīga, lai likvidētu šķēršļus, kas nodala Eiropas tautas.

(2) Elektroniskās tirdzniecības attīstība informācijas sabiedrībā piedāvā nozīmīgas nodarbinātības iespējas Kopienā, jo īpaši mazajos un vidējos uzņēmumos, un stimulēs ekonomisko izaugsmi un Eiropas uzņēmumu investīcijas

⁽¹⁾ OV C 30, 5.2.1999., 4. lpp.

⁽²⁾ OV C 169, 16.6.1999., 36. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 1999. gada 6. maija Atzinums (OV C 279, 1.10.1999., 389. lpp.), Padomes 2000. gada 28. februāra Kopīgā nostāja (OV C 128, 8.5.2000., 32. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2000. gada 4. maija Lēmums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽⁴⁾ OV L 298, 17.10.1989., 23. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/36/EK (OV L 202, 30.7.1997., 60. lpp.).

- (6) Saskaņā ar Kopienas mērķiem, Līguma 43. un 49. pantu un sekundārajiem Kopienas tiesību aktiem, šos šķēršļus vajadzētu likvidēt, saskaņojot noteiktus valstu tiesību aktus un noskaidrojot noteiktus juridiskos jēdzienus Kopienas līmenī līdz pakāpei, kas vajadzīga, lai iekšējais tirgus darbotos pienācīgi; attiecoties tikai uz dažiem konkrētiem jautājumiem, kas rada problēmas iekšējā tirgū, šī direktīva pilnībā saskan ar nepieciešamību ievērot subsidiaritātes principu, kā noteikts Līguma 5. pantā.
- (7) Lai nodrošinātu juridisko noteiktību un patērētāju uzticību, šai direktīvai ir jānosaka skaidra un vispārēja struktūra, kas ietvertu noteiktus elektroniskās tirdzniecības juridiskos aspektus iekšējā tirgū.
- (8) Šīs direktīvas mērķis ir radīt juridisko struktūru, lai nodrošinātu brīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu apriti starp dalībvalstīm, nevis saskaņotu pašu krimināltiesību jomu.
- (9) Informācijas sabiedrības pakalpojumu brīva aprīte daudzos gadījumos var būt konkrēts vispārīga principa atspoguļojums Kopienas tiesībās, proti, vārda brīvība, kā noteikts Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 10. panta 1. punktā, ko ratificējušas visas dalībvalstis; šā iemesla dēļ direktīvām, kas attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanu, jānodrošina, ka šī darbība ir sākama brīvi saskaņā ar šo pantu, vienīgi ievērojot ierobežojumus, kas noteikti minētā panta 2. punktā un Līguma 46. panta 1. punktā; šī direktīva nav paredzēta valstu pamatnoteikumu un principu ietekmēšanai attiecībā uz vārda brīvību.
- (10) Saskaņā ar proporcionalitātes principu, šajā direktīvā minētie pasākumi ir strikti ierobežoti līdz minimumam, kas nepieciešams, lai sasniegtu iekšējā tirgus pienācīgas darbības mērķi; ja ir vajadzīga darbība Kopienas līmenī, lai garantētu telpu, kas patiešām ir bez iekšējām robežām, ciklāl tas attiecas uz elektronisko tirdzniecību, šai direktīvai ir jānodrošina augsts to mērķu aizsardzības līmenis, kas skar vispārējas intereses, jo īpaši nepilngadīgo un personu cieņas un goda aizsardzību, patērētāju aizsardzību un sabiedrības veselības aizsardzību; saskaņā ar Līguma 152. pantu, sabiedrības veselības aizsardzība ir nozīmīga sastāvdaļa Kopienas politikā citās jomās.
- (11) Šī direktīva neierobežo aizsardzības līmeni jo īpaši sabiedrības veselībai un patērētāju interesēm, kas paredzēts Kopienas aktos; tostarp Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīva 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos ⁽¹⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīva 97/7/EK par patērētāju aizsardzību attiecībā uz distances līgumiem ⁽²⁾ veido svarīgu daļu patērētāju aizsardzībā līgumu jautājumos; šīs direktīvas arī pilnībā attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem; tas pats Kopienas tiesību kopums, kas pilnībā attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem, arī ietver jo īpaši Padomes 1984. gada 10. septembra Direktīvu 84/450/EEK attiecībā uz maldināšanu un salīdzinošo reklamēšanu ⁽³⁾, Padomes 1986. gada 22. decembra Direktīvu 87/102/EEK dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanai attiecībā uz patērētāju uzticību ⁽⁴⁾, Padomes 1993. gada 10. maija Direktīvu 93/22/EEK par investīciju pakalpojumiem nodrošinājumu jomā ⁽⁵⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1990. gada 13. jūnija Direktīvu 90/314/EEK par ceļojuma pakalpojumu kompleksiem ⁽⁶⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 16. februāra Direktīvu 98/6/EK par patērētāju aizsardzību patērētājiem piedāvāto preču cenu norādīšanā ⁽⁷⁾, Padomes 1992. gada 29. jūnija Direktīvu 92/59/EEK par vispārējo produktu drošību ⁽⁸⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1994. gada 26. oktobra Direktīvu 94/47/EK par pircēju aizsardzību attiecībā uz dažiem kontraktu aspektiem attiecībā uz neukstamā īpašuma izmantošanas tiesību pirkšanu, kas balstās uz daļēja laika izmantošanu ⁽⁹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 19. maija Direktīvu 98/27/EK par rīkojumiem patērētāju interešu aizsardzībai ⁽¹⁰⁾, Padomes 1985. gada 25. jūlija Direktīvu 85/374/EEK par normatīvo un administratīvo aktu saskaņošanu attiecībā uz atbildību par bojātām precēm ⁽¹¹⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 25. maija Direktīvu 1999/44/EK par noteiktiem plaša patēriņa preču tirdzniecības un ar tām saistītu garantiju aspektiem ⁽¹²⁾, Eiropas Parlamenta un Padomes turpmāko direktīvu attiecībā uz plaša patēriņa finanšu pakalpojumu distances pārdošanu un Padomes 1992. gada 31. marta Direktīvu 92/28/EEK par medicīnas prečureklamēšanu ⁽¹³⁾; šai direktīvai nevajadzētu ierobežot Eiropas

(1) OV L 95, 21.4.1993., 29. lpp.

(2) OV L 144, 4.6.1999., 19. lpp.

(3) OV L 250, 19.9.1984., 17. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/55/EK (OV L 290, 23.10.1997., 18. lpp.).

(4) OV L 42, 12.2.1987., 48. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 98/7/EK (OV L 101, 1.4.1998., 17. lpp.).

(5) OV L 141, 11.6.1993., 27. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 97/9/EK (OV L 84, 26.3.1997., 22. lpp.).

(6) OV L 158, 23.6.1990., 59. lpp.

(7) OV L 80, 18.3.1998., 27. lpp.

(8) OV L 228, 11.8.1992., 24. lpp.

(9) OV L 280, 29.10.1994., 83. lpp.

(10) OV L 166, 11.6.1998., 51. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/44/EK (OV L 171, 7.7.1997., 12. lpp.).

(11) OV L 210, 7.8.1985., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/34/EK (OV L 141, 4.6.1999., 20. lpp.).

(12) OV L 171, 7.7.1999., 12. lpp.

(13) OV L 113, 30.4.1992., 13. lpp.

- Parlamenta un Padomes 1998. gada 6. jūlija Direktīvu 98/43/EK par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz tabakas izstrādājumu reklamēšanu un sponsorēšanu ⁽¹⁾, kas pieņemta iekšējā tirgū, vai direktīvas par sabiedrības veselības aizsardzību; šī direktīva papildina informācijas prasības, ko nosaka iepriekš minētās direktīvas un jo īpaši Direktīva 97/7/EK.
- (12) Dažas darbības jāizslēdz no šīs direktīvas darbības jomas, balstoties uz to, ka brīvību piedāvāt pakalpojumus šajās jomās šajā stadijā nevar garantēt saskaņā ar Līgumu vai esošajiem sekundārajiem tiesību aktiem; šo darbību izslēgšana neierobežo dokumentus, kas var izrādīties nepieciešami pienācīgai iekšējā tirgus darbībai; aplikšana ar nodokļiem, jo īpaši pievienotās vērtības nodokli, ar ko aplik daudzus šajā direktīvā ietvertos pakalpojumus, ir jāizslēdz no šīs direktīvas sfēras.
- (13) Šīs direktīvas mērķis nav fiskālo saistību noteikumu izveidošana, kā arī tā neveic Kopienas dokumentu sastādīšanu attiecībā uz elektroniskās tirdzniecības fiskālajiem aspektiem.
- (14) Personu aizsardzību attiecībā uz personīgo datu apstrādi reglamentē tikai Eiropas Parlamenta un Padomes 1995. gada 24. oktobra Direktīva 95/46/EK par personu aizsardzību attiecībā uz personīgo datu apstrādi un par šādu datu brīvu apriti ⁽²⁾ un Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/66/EK par personīgo datu apstrādi un privātās dzīves aizsardzību telekomunikāciju nozarē ⁽³⁾, kas pilnībā attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem; šīs direktīvas jau izveido Kopienas juridisko struktūru personīgo datu jomā un tāpēc nav vajadzības ietvert šo jautājumu šajā direktīvā, lai nodrošinātu vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, jo īpaši personīgo datu brīvu apriti starp dalībvalstīm; šīs direktīvas ieviešana un piemērošana būtu jāveic pilnīgi atbilstīgi principiem, kas saistīti ar personīgo datu aizsardzību, jo īpaši attiecībā uz nelūgtiem komercpaziņojumiem un starpnieku atbildību; šī direktīva nevar novērst anonīmu atklāto tīklu izmantošanu, tādu kā internets.
- (15) Paziņojumu konfidencialitāti garantē Direktīvas 97/66/EK 5. pants; saskaņā ar Direktīvu 97/66/EK dalībvalstīm jāizslēdz jebkāda šādu paziņojumu aizturēšana un uzraudzība personām, kas nav sūtītāji vai saņēmēji, izņemot gadījumus, kad tās ir tiesiski pilnvarotas.
- (16) Azartspēļu darbību izslēgšana no šīs direktīvas darbības jomas ietver tikai momentloterijas, izlozes un derības, kas ietver derēšanu ar naudas vērtības likmi; tas neietver reklāmas sacensības vai spēles, kuru mērķis ir veicināt preču vai pakalpojumu tirdzniecību un kur maksājumi, ja tādi ir, kalpo tikai kā līdzeklis, lai iegūtu reklamētās preces vai pakalpojumus.
- (17) Informācijas sabiedrības pakalpojumu definīcija Kopienas tiesībās jau eksistē Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu, un informācijas sabiedrības pakalpojumu noteikumu jomā ⁽⁴⁾, kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. novembra Direktīvā 98/84/EK par tādu pakalpojumu juridisko aizsardzību, kas balstīti uz nosacījumu pieeju vai sastāv no nosacījumu pieejas ⁽⁵⁾; šī definīcija ietver jebkuru pakalpojumu, kas parasti tiek sniegts pret atlīdzību no attāluma ar elektroniskām iekārtām datu apstrādei (tostarp ar ciparsignālu kompresiju) pēc pakalpojuma saņēmēja individuāla pieprasījuma; šī definīcija neietver tos Direktīvas 98/34/EK V pielikuma orientējošajā sarakstā minētos pakalpojumus, kas neietver datu apstrādi un glabāšanu.
- (18) Informācijas sabiedrības pakalpojumi ietver plašu tiešsaistē notiekošu ekonomisko darbību spektru; šīs darbības var sastāvēt no preču tirdzniecības tiešsaistē; tādas darbības kā preču piegāde vai nesaistes pakalpojumu sniegšana nav ietvertas; informācijas sabiedrības pakalpojumi nav ierobežoti līdz pakalpojumiem, kas rada iespēju tiešsaistē slēgt līgumus, bet ietver arī pakalpojumus, ciktāl tie ir saimnieciska darbība, par kuriem saņēmēji nemaksā, piemēram, pakalpojumi, kas piedāvā tiešsaistes informāciju vai komercziņojumus, vai pakalpojumi, kas piedāvā instrumentus informācijas meklēšanai, piekļūšanai un ieguvei; informācijas sabiedrības pakalpojumi arī iekļauj pakalpojumus, kas sastāv no informācijas pārraidīšanas caur sakaru tīkliem, piedāvājot pieeju sakaru tīklam vai glabājot informāciju, ko sniedz pakalpojuma saņēmējs; televīzijas apraide Direktīvas EEK/89/552 nozīmē un radio apraide nav informācijas sabiedrības pakalpojumi, jo tās netiek piedāvātas pēc individuāla pieprasījuma; pretstatā, pakalpojumi, ko pārraida no viena punkta līdz otram, piemēram video pēc pieprasījuma vai komercziņojumu nodrošināšana pa elektronisko pastu, ir informācijas sabiedrības pakalpojumi; ārpus tirdzniecības, uzņēmējdarbības vai profesijas darbojošās fiziskas personas elektroniskā pasta vai līdzvērtīga sakaru līdzekļa izmantošana, kas ietver līguma slēgšanu starp šādām personām, nav informācijas sabiedrības pakalpojums; kontraktu attiecības starp darba

⁽¹⁾ OV L 213, 30.7.1998., 9. lpp.

⁽²⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.

⁽³⁾ OV L 24, 31.1.1998., 1. lpp.

⁽⁴⁾ OV L 204, 21.7.1998., 37. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK (OV L 217, 5.8.1998., 18. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 320, 28.11.1998., 54. lpp.

ņēmēju un tā darba devēju nav informācijas sabiedrības pakalpojums; darbības, ko būtībā nevar veikt no attāluma un ar elektroniskiem līdzekļiem, piemēram, uzņēmuma grāmatvedības dokumentu obligātā revīzija vai medicīniskā palīdzība, kas prasa fizisku pacienta izmeklēšanu, nav informācijas sabiedrības pakalpojumi.

(19) Vietai, kur reģistrēts pakalpojumu sniedzējs, jābūt noteiktai saskaņā ar Eiropas Kopienas tiesas precedentu tiesībām, saskaņā ar kurām organizācijas, iestādes, uzņēmuma, institūcijas jēdziens ietver faktiski ekonomiskās darbības veikšanu pastāvīgā organizācijā nenoteiktā laikposmā; šo prasību ievēro arī tad, ja uzņēmums ir izveidots uz noteiktu laiku; tāda uzņēmuma reģistrācijas vieta, kas piedāvā pakalpojumus caur interneta mājas lapu, nav tā, kur atrodas mājas lapas atbalsta tehnoloģija vai vieta, kur tās mājas lapa ir pieejama, bet gan vieta, kur tas veic savu saimniecisko darbību; gadījumos, kad pakalpojuma sniedzējam ir vairākas reģistrācijas vietas, ir svarīgi noteikt, no kuras reģistrācijas vietas attiecīgais pakalpojums tiek piedāvāts; gadījumos, kad ir grūti noteikt, no kuras reģistrācijas vietas minētais pakalpojums tiek piedāvāts, tā ir vieta, kur pakalpojumu sniedzējam ir to darbību centrs, kas attiecas uz šo attiecīgo pakalpojumu.

(20) "Pakalpojuma saņēmēja" definīcija ietver visus informācijas sabiedrības pakalpojumu izmantošanas veidus, gan ja tos izmanto personas, kas piedāvā informāciju atklātos tīklos kā internets, gan ja tos izmanto personas, kas meklē informāciju internetā privātām vai profesionālām vajadzībām.

(21) Koordinēto jomu darbības sfēra neierobežo turpmāko Kopienas saskaņošanu attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem un uz turpmākiem tiesību aktiem, ko pieņem valsts līmenī saskaņā ar Kopienas tiesībām; koordinētā joma ietver tikai prasības attiecībā uz tiešsaistes darbībām, tādām kā tiešsaistes informācija, tiešsaistes reklamēšana, tiešsaistes pirkšana, tiešsaistes līgumu slēgšana, un neattiecas uz dalībvalstu juridiskajām prasībām attiecībā uz precēm, tādām kā drošības standarti, marķēšanas pienākumi vai atbildība par precēm, vai dalībvalstu prasībām attiecībā uz preču piegādi vai transportēšanu, tostarp medicīnas produktu izplatīšanu; koordinētā joma neietver sabiedrisku iestāžu pirmpirkuma tiesību izmantošanu attiecībā uz noteiktām precēm, piemēram, mākslas darbiem.

(22) Informācijas sabiedrības pakalpojumus vajadzētu pārraudzīt darbības avotā, lai nodrošinātu sabiedrības interešu mērķu efektīvu aizsardzību; šajā sakarā jānodrošina, ka

kompetentā iestāde sniedz šādu aizsardzību ne tikai savas valsts pilsoņiem, bet gan visiem Kopienas pilsoņiem; lai uzlabotu savstarpējo uzticību starp dalībvalstīm, ir svarīgi skaidri noteikt šo atbildību tajā dalībvalsts daļā, no kuras pakalpojumi nāk; vēl jo vairāk, lai efektīvi garantētu brīvību piedāvāt pakalpojumus un juridisko noteiktību pakalpojumu sniedzējiem un saņēmējiem, šādiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem principā vajadzētu būt pakļautiem tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā reģistrēts pakalpojuma sniedzējs.

(23) Šīs direktīvas mērķis nav papildu noteikumu izveide starptautiskajiem privāttiesību noteikumiem saistībā ar likumu konfliktu, kā arī tā neietver tiesu jurisdikciju; piemērojamās tiesību aktu normas, ko noteikuši starptautiskie privāttiesību noteikumi, nedrīkst ierobežot brīvību sniegt informācijas sabiedrības pakalpojumus, kā noteikts šajā direktīvā.

(24) Saistībā ar šo direktīvu, neatkarīgi no noteikumiem par kontroli informācijas sabiedrības pakalpojumu avotā, ir likumīgi saskaņā ar šīs direktīvas izveidotajiem noteikumiem dalībvalstīs veikt pasākumus, lai ierobežotu informācijas sabiedrības pakalpojumu brīvu apriti.

(25) Valstu tiesas, tostarp civiltiesas, kas strādā ar privāttiesību konfliktiem, var veikt pasākumus, lai atkāptos no brīvības piedāvāt informācijas sabiedrības pakalpojumus saskaņā ar šīs direktīvas izveidotajiem noteikumiem.

(26) Dalībvalstis saskaņā ar šajā direktīvā noteiktajiem noteikumiem var piemērot savus valsts noteikumus par krimināltiesībām un kriminālprocedūru ar nolūku veikt visus izmeklēšanas un citus pasākumus, kas vajadzīgi, lai noteiktu un iesūdzētu kriminālpārkāpumus, šādā gadījumā neziņojot par šādiem pasākumiem Komisijai.

(27) Šī direktīva kopā ar turpmāko Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvu attiecībā uz plaša patēriņa finanšu pakalpojumu distances pārdošanu veicina juridisko pamatnostādņu izveidi tiešsaistes finanšu pakalpojumu nodrošināšanā; šī direktīva iepriekš nenosaka turpmākās ierosmes finanšu pakalpojumu jomā, jo īpaši attiecībā uz rīcības noteikumu saskaņošanu šajā jomā; dalībvalstu iespēja, ko rada šī direktīva, saskaņā ar noteiktiem brīvības ierobežojuma apstākļiem piedāvāt informācijas sabiedrības pakalpojumus, lai aizsargātu patērētājus, ietver arī pasākumus finanšu pakalpojumu jomā, jo īpaši pasākumus, kas mērķēti uz investoru aizsardzību.

- (28) Dalībvalstu pienākums nepakļaut pieeju informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēja darbībai iepriekšējai pilnvarošanai neattiecas uz Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīvā 97/67/EK par vienotiem noteikumiem Kopienas pasta pakalpojumu iekšējā tirgus attīstībai un pakalpojumu kvalitātes uzlabošanu ⁽¹⁾ aplūkotajiem pasta pakalpojumiem, kas sastāv no fiziskas drukāta elektroniskā pasta ziņojuma piegādes, un neietekmē brīvprātīgo akreditēšanas sistēmu, jo īpaši elektroniskā paraksta sertifikācijas pakalpojumu sniedzējiem.
- (29) Komerzcīņojumi ir būtiski informācijas sabiedrības pakalpojumu finansēšanai un dažādu jaunu, bezmaksas pakalpojumu attīstībai; patērētāju aizsardzības un godīgas tirdzniecības interesēs komerczīņojumiem, ietverot atlaides, reklāmas piedāvājumus un reklāmas sacensības vai spēles, jāatbilst vairākām caurskatāmības prasībām; šīs prasības neierobežo Direktīvu 97/7/EK; šai direktīvai nevajadzētu ietekmēt esošās direktīvas par komerczīņojumiem, jo īpaši Direktīvu 98/43/EK.
- (30) Nelūgtu komerczīņojumu sūtīšana pa elektronisko pastu var būt nevēlama patērētājiem un informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem un var pārtraukt vienmērīgu interaktīvo tīklu darbību; jautājumu par noteiktu veidu nelūgtu komerczīņojumu saņēmēju piekrišanu šī direktīva nerisina, jo tas jau ir risināts, jo īpaši ar Direktīvu 97/7/EK un Direktīvu 97/66/EK; dalībvalstīs, kas atļauj nelūgtu komerczīņojumu sūtīšanu pa elektronisko pastu, būtu jāveicina un jāatvieglo atbilstīgas filtrēšanas ieromes nozarē; papildus ir nepieciešams, lai jebkurā gadījumā nelūgtie komerczīņojumi būtu skaidri definējami kā tādi, lai uzlabotu pārredzamību un atvieglotu šādu nozares ierosmju darbību; nelūgtu komerczīņojumu sūtīšanai pa elektronisko pastu nevajadzētu radīt saņēmējiem papildu izmaksas par sakariem.
- (31) Dalībvalstīm, kas ļauj tās teritorijā izveidotiem pakalpojumu sniedzējiem sūtīt nelūgtus komerczīņojumus pa elektronisko pastu bez iepriekšējas saņēmēja piekrišanas, ir jānodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji regulāri izskata un ievēro atsacīšanās reģistru, kurā var reģistrēties fiziskas personas, kas nevēlas saņemt šādus komerczīņojumus.
- (32) Lai likvidētu šķēršļus starpvalstu pakalpojumu attīstībai Kopienā, ko var piedāvāt regulēto profesiju pārstāvji internetā, ir nepieciešams, lai Kopienas līmenī būtu garantēta atbilstība profesionāliem noteikumiem, kas jo īpaši mērķēti uz patērētāju vai sabiedrības veselības aizsardzību; rīcības kodekss Kopienas līmenī būtu labākais līdzeklis, kā noteikt profesionālās ētikas normas, kas piemērojamas komerczīņojumiem; šādu noteikumu izveidi vai, attiecīgos gadījumos, piemērošanu vajadzētu veicināt, neierobežojot profesionālo organizāciju un apvienību autonomiju.
- (33) Šī direktīva papildina Kopienas tiesības un valstu likumus attiecībā uz regulētām profesijām, uzturot saskaņotu piemērojamo noteikumu kopumu šajā jomā.
- (34) Katrai dalībvalstij jāveic grozījumi tās tiesību aktos, kas ietver prasības, un jo īpaši prasības attiecībā uz formu, kas varētu ierobežot kontraktu izmantošanu ar elektroniskiem līdzekļiem; to tiesību aktu izskatīšanai, kas prasa šādu pielāgošanu, vajadzētu būt sistemātiskai un vajadzētu ietvert visus līgumslēgšanas procesa nepieciešamos posmus un darbības, tostarp līguma glabāšanu; šo grozījumu rezultātam vajadzētu būt tādam, ka elektroniski noslēgti līgumi darbojas; elektronisko parakstu juridisko ietekmi aplūko Eiropas Parlamenta un Padomes 1999. gada 13. decembra Direktīva 1999/93/EK par elektronisko parakstu Kopienas sistēmu ⁽²⁾; pakalpojuma sniedzēja saņemšanas apstiprinājums var būt tiešaistes samaksāta pakalpojuma nodrošināšanas formā.
- (35) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu iespēju uzturēt vai izveidot vispārējās vai īpašas juridiskās prasības līgumiem, ko var noslēgt ar elektroniskiem līdzekļiem, jo īpaši prasības attiecībā uz drošiem elektroniskajiem parakstiem.
- (36) Dalībvalstis var saglabāt ierobežojumus elektronisko līgumu izmantošanā attiecībā uz līgumiem, kam ar likumu ir pieprasīta tiesu vai valsts iestāžu iesaistīšanās vai tādu profesiju iesaistīšanās, kas pilda valsts iestāžu funkcijas; šī iespēja arī ietver līgumus, kas pieprasa tiesu vai valsts iestāžu iesaistīšanos vai tādu profesiju iesaistīšanos, kuras pilda valsts iestāžu funkcijas, lai tiem būtu ietekme attiecībā uz trešām personām, kā arī līgumus, kuriem ar likumu pieprasīta notāra apstiprinājums vai apliecinājums.
- (37) Dalībvalstu pienākums likvidēt šķēršļus elektronisko līgumu izmantošanai attiecas tikai uz šķēršļiem, ko rada juridiskās prasības, nevis praktiskiem šķēršļiem, ko rada neiespējamība izmantot elektroniskus līgumus atsevišķos gadījumos.

⁽¹⁾ OV L 15, 21.1.1998., 14. lpp.

⁽²⁾ OV L 13, 19.1.2000., 12. lpp.

- (38) Dalībvalstu pienākums likvidēt šķēršļus elektronisko līgumu izmantošanai jāievieš saskaņā ar juridiskajām prasībām līgumiem, kas ietverti Kopienas tiesību aktos.
- (39) Izņēmumiem no noteikumiem attiecībā uz līgumiem, kas noslēgti tikai ar elektronisko pastu vai ar līdzvērtīgu šajā direktīvā minētu individuālu sakaru līdzekli saistībā ar sniedzamo informāciju un pasūtījumu veikšanu, nevajadzētu tāpēc radīt iespēju informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem apiet šos noteikumus.
- (40) Gan esošās, gan iespējamās atšķirības dalībvalstu tiesību aktos un precedentu tiesībās attiecībā uz to pakalpojumu sniedzēju atbildību, kas darbojas kā starpnieki, kavē vienmērīgu iekšējā tirgus darbību, jo īpaši traucējot starpvalstu pakalpojumu attīstībai un radot konkurences traucējumus; pakalpojumu sniedzējiem ir pienākums noteiktos apstākļos darboties nolūkā kavēt vai apturēt nelikumīgas darbības; šai direktīvai vajadzētu veidot pienācīgu pamatu operatīvu un uzticamu procedūru attīstībai, lai likvidētu pieeju nelegālai informācijai un izņemtu šādu informāciju; šādus mehānismus var attīstīt, balstoties un brīvprātīgiem līgumiem starp visām ieinteresētajām pusēm, un dalībvalstīm tie jāveicina; visu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniegšanā iesaistīto pušu interesēs ir pieņemt un ieviest šādas procedūras; šīs direktīvas noteikumiem attiecībā uz atbildību nevajadzētu kavēt dažādu ieinteresēto pušu tehnisko aizsardzības un noteikšanas sistēmu attīstību un efektīvu darbību, kā arī to tehniskās uzraudzības instrumentu attīstību un efektīvu darbību, ko veic ar cipartechnoloģiju Direktīvu 95/46/EK un 97/66/EK noteiktajās robežās.
- (41) Šī direktīva rada līdzsvaru starp dažādām interesēm un izveido principus, uz kuriem var balstīt nozares līgumus un standartus.
- (42) Izņēmumi no šīs direktīvas radītajām saistībām attiecas vienīgi uz gadījumiem, kad informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju darbība ir ierobežota līdz darbības tehniskajam procesam un pieejas sniegšanai komunikāciju tīklam, pa kuru trešo personu informācija tiek pārraidīta vai uz laiku uzglabāta ar nolūku vienīgi padarīt pārraidīšanu efektīvāku; šīs darbības ir tikai tehniskas, automātiskas un pasīvas, kas netieši norāda, ka informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem nav nedz zināšanu, nedz kontroles pār informāciju, ko pārraida vai uzglabā.
- (43) Pakalpojumu sniedzēji var gūt labumu no izņēmumiem vienkāršajai līnijai (*mere conduit*) un superātrajai līnijai (*caching*), ja tie nav nekādā veidā saistīti ar pārraidīto informāciju; tam cita starpā ir nepieciešams, ka pakalpojumu sniedzēji nemaina informāciju, ko tie pārraida; šī prasība neietver tehniskās dabas manipulācijas, kas rodas pārraidīšanas laikā, ja tās nemaina pārraidāmās informācijas vienģabalainību.
- (44) Pakalpojumu sniedzējs, kas tīši sadarbojas ar vienu no tā pakalpojumu saņēmējiem, lai veiktu nelegālas darbības, pārkāpj vienkāršās līnijas (*mere conduit*) un superātrās līnijas (*caching*) darbības un tāpēc nevar gūt labumu no šīm darbībām izveidotajiem saistību izņēmumiem.
- (45) Starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistību ierobežojumi, ko nosaka šī direktīva, neietekmē tiesības izdot dažādu veidu rīkojumus; šādus rīkojumus jo īpaši var veidot tiesu vai administratīvo iestāžu prasības izbeigt vai novērst jebkādu pārkāpumu, tostarp prasība izņemt nelegālu informāciju vai liegt pieeju tai.
- (46) Lai gūtu labumu no saistību ierobežojuma, to informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējam, kas sastāv no informācijas glabāšanas, iegūstot faktiskas ziņas par nelegālām darbībām, jārikojas ātri, lai izņemtu attiecīgo informāciju vai liegtu tai pieeju; izņemšana vai pieejas liegšana jāveic, ievērojot vārda brīvības principus un šajā sakarā izveidotās procedūras valsts līmenī; šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības noteikt īpašas prasības, kas jāievēro nekavējoties pirms informācijas izņemšanas vai liegšanas.
- (47) Dalībvalstīm ir liegts uzlikt pārraudzības pienākumu pakalpojumu sniedzējiem tikai attiecībā uz vispārējiem pienākumiem; tas neattiecas uz pārraudzības pienākumu īpašos gadījumos un jo īpaši neietekmē valstu iestāžu rīkojumus saskaņā ar valsts tiesību aktiem.
- (48) Šī direktīva neietekmē dalībvalstu tiesības pieprasīt, lai pakalpojumu sniedzēji, kas glabā informāciju, ko sniedz viņu pakalpojumu saņēmēji, piemērotu pārziņas pienākumus, ko var pamatot prasīt un kas ir noteikti ar valsts tiesību aktiem, lai atklātu un novērstu atsevišķus nelikumīgas darbības veidus.
- (49) Dalībvalstīm un Komisijai jāveicina rīcības kodeksa izveide; tas nedrīkst mazināt šādu kodeksu brīvprātīgu būtību un ieinteresēto pušu iespēju brīvi izlemt, vai ievērot šādus kodeksus.

- (50) Ir svarīgi, ka ierosinātā direktīva par autortiesību un blakustiesību noteiktu aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā un šī direktīva stājas spēkā līdzīgā laikā ar nolūku izveidot skaidras noteikumu pamatnostādnes attiecībā uz jautājumu par starpnieku pienākumiem saistībā ar autortiesību un blakustiesību pārkāpumiem Kopienas līmenī.
- (51) Vajadzētu pieprasīt, lai katra dalībvalsts vajadzības gadījumā veic grozījumus tiesību aktos, kuri varētu traucēt izmantot shēmas strīdu noregulējumu bez tiesas ar elektroniskiem līdzekļiem; pēc šiem grozījumiem šādu shēmu darbībai jāklūst patiesi un efektīvi iespējamai likumdošanā un praksē, pat starpvalstu mērogā.
- (52) Efektīva iekšējā tirgus brīvību izmantošana rada nepieciešamību garantēt iesaistītajām pusēm efektīvu pieeju līdzekļiem, ar ko var noregulēt konfliktus; bojājumiem, kas var rasties sakarā ar informācijas sabiedrības pakalpojumiem, raksturīgs gan straujums, gan ģeogrāfiskais mērogs; ņemot vērā šo īpašo apstākli un nepieciešamību nodrošināt, ka valsts iestādes neapdraud savstarpējo uzticību, kurai vajadzētu pastāvēt, šī direktīva prasa dalībvalstīm nodrošināt, lai būtu pieejamas piemērotas tiesas procedūras; dalībvalstīm vajadzētu pārbaudīt pieeju tiesas procedūrām ar atbilstīgiem elektroniskiem līdzekļiem.
- (53) Direktīva 98/27/EK, kas piemērojama informācijas sabiedrības pakalpojumiem, nodrošina mehānismu attiecībā uz rīkojumu darbībām, kas mērķēti uz patērētāju kolektīvo interešu aizsardzību; šis mehānisms veicinās informācijas sabiedrības pakalpojumu brīvu apriti, nodrošinot augstu patērētāju aizsardzības līmeni.
- (54) Šajā direktīvā noteiktās sankcijas neierobežo citas sankcijas vai tiesiskās aizsardzības līdzekļus, kas paredzēti saskaņā ar valsts tiesību aktiem; dalībvalstīm nav obligāti jānodrošina kriminālsankcijas par saskaņā ar šo direktīvu pieņemto valsts noteikumu pārkāpumiem.
- (55) Šī direktīva neietekmē likumus, kas piemērojami līgumsaistībām attiecībā uz patērētāju līgumiem; attiecīgi, šī direktīva nevar liegt patērētājam aizsardzību, ko tam piedāvā obligātie tās dalībvalsts tiesību akti, kurā ir patērētāja dzīvesvieta.
- (56) Attiecībā uz atkāpēm, kas ietvertas šajā direktīvā attiecībā uz līgumsaistībām, kas saistītas ar patērētāju noslēgtiem līgumiem, šīs saistības vajadzētu interpretēt tā, ka tās ietver informāciju par nozīmīgiem līguma satura elementiem, tostarp patērētāju tiesības, kam ir noteicēja ietekme uz lēmumu slēgt līgumu.
- (57) Eiropas Kopienu tiesa paudusi konsekventu nostāju, ka dalībvalsts patur tiesības veikt pasākumus pret pakalpojumu sniedzēju, kas reģistrēts citā dalībvalstī, taču virza visu savu darbību vai daļu tās uz pirmo dalībvalsti, ja reģistrācijas vietas izvēle ir veikta nolūkā izvairīties no tiesību aktiem, kas tiktu piemēroti pakalpojumu sniedzējam, ja tas būtu reģistrēts pirmās dalībvalsts teritorijā.
- (58) Šai direktīvai nevajadzētu attiekties uz pakalpojumiem, ko sniedz pakalpojumu sniedzēji, kas reģistrēti ārpuskopienas valstī; ņemot vērā elektroniskās tirdzniecības pasaules mērogu, tomēr vajadzētu nodrošināt, ka Kopienas tiesību akti atbilst starptautiskiem noteikumiem; šī direktīva neierobežo starptautisko organizāciju apspriežu rezultātus (starp citām PTO, Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija, Apvienoto Nāciju Organizācijas Starptautiskās tirdzniecības tiesību komisija) par juridiskiem jautājumiem.
- (59) Neatkarīgi no elektronisko sakaru globālās būtības, valstu regulēšanas pasākumu saskaņošana Eiropas Savienības līmenī ir vajadzīga, lai izvairītos no iekšējā tirgus dalīšanās un lai izveidotu atbilstīgas regulēšanas Eiropas pamatnostādnes; šādai saskaņošanai arī vajadzētu veicināt vienotu un stingru sarunu pozīciju izveidi starptautiskos forumos.
- (60) Lai netraucētu elektroniskās tirdzniecības attīstību, juridiskajām pamatnostādnēm ir jābūt skaidrām un vienkāršām, paredzamām un saskaņotām ar noteikumiem, kas piemērojami starptautiskā līmenī, tā, lai tās negatīvi neietekmētu Eiropas rūpniecības konkurētspēju un netraucētu ieviest jauninājumus šajā sektorā.
- (61) Ja tirgus faktiski darbojas ar elektroniskiem līdzekļiem saistībā ar globalizāciju, Eiropas Savienībai un vairākumam ārpus Eiropas telpu savā starpā jākonsultējas nolūkā veidot saderīgus tiesību aktus un procedūras.
- (62) Vajadzētu stiprināt sadarbību ar ārpuskopienas valstīm elektroniskās tirdzniecības jomā, jo īpaši ar kandidātvalstīm, jaunattīstības valstīm un citiem Eiropas tirdzniecības partneriem.

- (63) Šīs direktīvas pieņemšana nekavēs dalībvalstis ņemt vērā dažādos sociālos, sabiedrības un kultūras jautājumus, kas saistīti ar informācijas sabiedrības izveidošanos; jo īpaši tai nevajadzētu kavēt pasākumus, kurus dalībvalstis varētu pieņemt saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, lai sasniegtu sociālos, kultūras un demokrātijas mērķus, ņemot vērā to lingvistisko daudzveidību, valsts un reģionālās īpatnības, kā arī to kultūras mantojumu, un lai nodrošinātu un uzturētu sabiedrības pieeju visplašākajam informācijas sabiedrības pakalpojumu spektram; jebkurā gadījumā, informācijas sabiedrības attīstībai ir jānodrošina, ka Kopienas pilsoņiem ir pieeja Eiropas kultūras mantojumam, kas nodrošināts ciparsignālu vidē.
- (64) Elektroniskie sakari dalībvalstīm piedāvā teicamu līdzekli, kā nodrošināt sabiedrības pakalpojumus kultūras, izglītības un lingvistikas jomās.
- (65) Padome savā 1999. gada 19. janvāra rezolūcijā par informācijas sabiedrības patērētāju aspektu ⁽¹⁾ uzsvēra, ka patērētāju aizsardzībai ir jāpievērš īpaša uzmanība šajā jomā; Komisija pārbaudīs līmeni, kādā esošie patērētāju aizsardzības noteikumi piedāvā nepietiekamu aizsardzību saistībā ar informācijas sabiedrību, un vajadzības gadījumā noteiks šo tiesību aktu trūkumus un tos jautājumus, kuriem nepieciešami papildu pasākumi; vajadzības gadījumā Komisijai vajadzētu izveidot īpašus papildu priekšlikumus, lai pārvarētu šādus trūkumus, kas tādējādi tiktu noskaidroti,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Mērķis un piemērošanas joma

- Šī direktīva cenšas veicināt pienācīgu iekšējā tirgus darbību, nodrošinot brīvu informācijas sabiedrības pakalpojumu apriti starp dalībvalstīm.
- Šī direktīva līdz līmenim, kas nepieciešams, lai sasniegtu 1. punktā minēto mērķi, saskaņo konkrētus valsts noteikumus par informācijas sabiedrības pakalpojumiem attiecībā uz iekšējo

tirgu, pakalpojumu sniedzēju reģistrācijas vietu, komercziņojumiem, elektroniskajiem kontraktiem, starpnieku saistībām, rīcības kodeksiem, strīdu noregulējumu bez tiesas, sūdzību ierosināšanu tiesā un sadarbību starp dalībvalstīm.

3. Šī direktīva papildina Kopienas tiesības, kas piemērojamas informācijas sabiedrības pakalpojumiem, neierobežojot aizsardzības līmeni, jo īpaši sabiedrības veselībai un patērētāju interesēm, kā noteikts Kopienas aktos un valsts tiesību aktos, kas tos ievieš, ciktāl tas neierobežo brīvību sniegt informācijas sabiedrības pakalpojumus.

4. Šī direktīva nenosaka papildu noteikumus par starptautiskajiem privāttiesību noteikumiem, kā arī nerisina jautājumu par tiesu jurisdikciju.

5. Šī direktīva neattiecas uz:

- nodokļu aplikšanas jomu;
- jautājumiem, kuri attiecas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem un kuri ietverti Direktīvā 95/46/EK un 97/66/EK;
- jautājumiem, kas attiecas uz nolīgumiem vai darbībām, kurus reglamentē tiesību akti par karteljiem;
- šādām informācijas sabiedrības pakalpojumu darbībām:

— notāru vai līdzvērtīgu profesiju pārstāvju darbībām, ciktāl tās ir tieši un īpaši saistītas ar valsts varas funkciju veikšanu,

— klienta pārstāvēšanu un tā tiesību aizstāvēšanu tiesās,

— azartspēļu darbībām, kas ietver likmes ar naudas vērtību, tostarp izlozes un derības.

6. Šī direktīva neskar pasākumus, kas pieņemti Kopienas vai valsts līmenī attiecībā uz Kopienas tiesībām, lai veicinātu kultūras un valodu daudzveidību un nodrošinātu plurālisma aizsardzību.

2. pants

Definīcijas

Šajā direktīvā terminiem ir šādas nozīmes:

- “informācijas sabiedrības pakalpojumi”: pakalpojumi tādā nozīmē, kā noteikts 1. panta 2. punktā Direktīvā 98/34/EK, kura grozīta ar Direktīvu 98/48/EK;

⁽¹⁾ OV L 23, 28.1.1999., 1. lpp.

- b) "pakalpojumu sniedzējs": jebkura fiziska vai juridiska persona, kas sniedz informācijas sabiedrības pakalpojumu;
- c) "pakalpojuma sniedzējs, kas ir organizācija, iestāde, uzņēmums, institūcija": pakalpojumu sniedzējs, kas efektīvi veic ekonomisko darbību pastāvīgā organizācijā nenoteiktu laika posmu. Tehnisko līdzekļu un pakalpojuma sniegšanai nepieciešamo tehnoloģiju esamība un izmantošana pati par sevi neveido pakalpojuma sniedzēja uzņēmumu;
- d) "pakalpojuma saņēmējs": jebkura fiziska vai juridiska persona, kas profesionālām vai citām vajadzībām izmanto informācijas sabiedrības pakalpojumu, jo īpaši ar mērķi iegūt informāciju vai padarīt to pieejamu;
- e) "patērētājs": jebkura fiziska vai juridiska persona, kas veic ar savu arodu, uzņēmējdarbību vai profesiju nesaistītas darbības;
- f) "komercziņojums": jebkāds ziņojuma veids, kas ir paredzēts tiešai vai netiešai preču, pakalpojumu reklamēšanai vai arī tāda uzņēmuma, organizācijas vai personas tēla reklamēšanai, kas veic komerciālu, rūpniecisku darbību vai nodarbojas ar amatniecību vai regulētu profesiju. Turpmāk minētais pats par sevi neveido komercziņojumus:
- informācija, kas dod iespēju tieši piekļūt uzņēmuma, organizācijas vai personas darbībai, jo īpaši domēna vārds vai elektroniskā pasta adrese,
 - ziņojumi attiecībā uz preču, pakalpojumu vai uzņēmuma, organizācijas vai personas tēlu, kas ievākti neatkarīgā veidā, jo īpaši, ja tas nenotiek finansiālu apsvērumu dēļ;
- g) "regulēta profesija": jebkura profesija tādā nozīmē, kā noteikts 1. panta d) punktā Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvā 89/48/EEK par vispārējo sistēmu augstākās izglītības diplomu atzīšanai, kas piešķirti par vismaz trīs gadu perioda profesionālās izglītības un mācību pabeigšanu ⁽¹⁾, vai 1. panta f) punktā Padomes 1992. gada 18. jūlija Direktīvā 92/51/EEK par otru vispārējo sistēmu profesionālās izglītības un mācību atzīšanai, kas papildina Direktīvu 89/48/EEK ⁽²⁾;
- h) "koordinēta joma": prasības, kas noteiktas dalībvalstu juridiskajās sistēmās un kas piemērojamas informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem vai informācijas sabiedrības pakalpojumiem, neatkarīgi no tā, vai tās ir vispārējas, vai arī tās ir īpaši izveidotas šiem pakalpojumiem vai pakalpojumu sniedzējiem.
- i) Koordinētā joma attiecas uz prasībām, kuras pakalpojuma sniedzējam jāievēro attiecībā uz:
- informācijas sabiedrības pakalpojuma darbības sākšanu, prasībām, kas saistītas ar kvalifikāciju, atļauju saņemšanu vai paziņošanu,
 - informācijas sabiedrības pakalpojuma darbības veikšanu, piemēram, prasībām, kas saistītas ar pakalpojuma sniedzēja uzvedību, prasībām attiecībā uz pakalpojumu kvalitāti vai saturu, tostarp tās, kas piemērojamas reklamēšanai un kontraktiem, vai prasībām, kas saistītas ar pakalpojuma sniedzēja saistībām;
- ii) Koordinētā joma neattiecas uz tādām prasībām kā:
- prasībām, kas piemērojamas pašām precēm,
 - prasībām, kas piemērojamas preču piegādei,
 - prasībām, kas piemērojamas pakalpojumiem, kurus nepiedāvā ar elektroniskiem līdzekļiem.

3. pants

Iekšējais tirgus

1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka informācijas sabiedrības pakalpojumi, ko piedāvā pakalpojumu sniedzējs, kurš reģistrēts tās teritorijā, atbilst valsts noteikumiem, kas piemērojami attiecīgajā dalībvalstī un ko ietver koordinētā joma.
2. Dalībvalstis koordinētajā jomā noteiktu iemeslu dēļ nedrīkst ierobežot brīvību piedāvāt informācijas sabiedrības pakalpojumus no citas dalībvalsts.
3. Uz pielikumā minētajām jomām neattiecas 1. un 2. punkts.
4. Dalībvalstis var pieņemt pasākumus, lai atkāptos no 2. punkta attiecībā uz noteiktu informācijas sabiedrības pakalpojumu, ja tiek ievēroti šādi noteikumi:
 - a) pasākumi ir:
 - i) nepieciešami viena no šādiem iemesliem dēļ:
 - sabiedriskā kārtība, jo īpaši kriminālpārkāpumu novēršana, izmeklēšana, atklāšana un kriminālvajāšana, ieskaitot nepilngadīgo aizsardzību un cīņu pret kūdīšanu uz naidu rases, dzimuma, ticības vai tautības dēļ un personu cieņas un goda aizskaršanu attiecībā uz individuālām personām,
 - sabiedrības veselības aizsardzība,

⁽¹⁾ OV L 19, 24.1.1989., 16. lpp.

⁽²⁾ OV L 209, 24.7.1992., 25. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Direktīvu 97/38/EK (OV L 184, 12.7.1997., 31. lpp.)

- sabiedrības drošība, ietverot valsts drošības un aizsardzības nodrošināšanu,
 - patērētāju aizsardzība, ietverot ieguldītāju aizsardzību;
- (ii) pieņemti pret noteiktiem informācijas sabiedrības pakalpojumiem, kas ierobežo i) punktā minētos mērķus vai kas rada nopietnas aizdomas, ka tie varētu ierobežot šos mērķus;
- (iii) samērīgi ar šiem mērķiem;
- b) pirms attiecīgo pasākumu pieņemšanas, neskarot tiesas procesus, tostarp iepriekšējo izmeklēšanu un darbības, kas veiktas saskaņā ar kriminālizmeklēšanu, dalībvalsts ir:
- prasījusi 1. punktā minētajai dalībvalstij pieņemt pasākumus, taču tā šādus pasākumus nav pieņēmusi, vai tie bijuši nepiemēroti,
 - paziņojusi Komisijai un 1. punktā minētajai dalībvalstij par savu nodomu pieņemt šādus pasākumus.

5. Dalībvalsts steidzamības gadījumā var atkāpties no 4. b) punktā minētajiem noteikumiem. Šādā gadījumā par pasākumiem jāpaziņo Komisijai un 1. punktā minētajai dalībvalstij visīsākajā iespējamajā laikā, norādot iemeslu, kādēļ dalībvalsts uzskata, ka gadījums ir steidzams.

6. Neierobežojot dalībvalsts tiesības veikt attiecīgos pasākumus, Komisija pārbauda paziņoto pasākumu atbilstību Kopienas tiesību aktiem īsākajā iespējamajā laikā; ja tā secina, ka pasākumi neatbilst Kopienas tiesībām, Komisija attiecīgajai dalībvalstij lūdz atturēties no piedāvāto pasākumu pieņemšanas vai nekavējoties pārtraukt attiecīgos pasākumus.

II NODAĻA

PRINCIPI

1. iedaļa: Uzņēmumu dibināšana un informācijas prasības

4. pants

Princips, kas izslēdz iepriekšēju atļaujas saņemšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēja darbības sākšanu un veikšanu nevar pakļaut iepriekšējas atļaujas saņemšanai vai citām prasībām ar līdzvērtīgām sekām.

2. Šā panta 1. punkts neierobežo atļauju sistēmas, kas nav īpaši un vienīgi mērķētas uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem

vai kas ir ietvertas Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 10. aprīļa Direktīvā 97/13/EK par vienotu struktūru vispārīgām atļaujām un individuālām licencēm telekomunikāciju pakalpojumu jomā ⁽¹⁾.

5. pants

Vispārējā sniedzamā informācija

1. Papildus citām informācijas prasībām, ko nosaka Kopienas tiesības, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojumu sniedzējs pakalpojuma saņēmējiem un kompetentajām iestādēm viegli, tieši un pastāvīgi pieejamā veidā sniedz vismaz šādu informāciju:

- a) pakalpojuma sniedzēja nosaukums;
- b) pakalpojuma sniedzēja reģistrācijas ģeogrāfiskā adrese;
- c) informācija par pakalpojuma sniedzēju, ietverot tā elektroniskā pasta adresi, kas ļauj ar to ātri sazināties tiešā un efektīvā veidā;
- d) ja pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts tirdzniecības vai līdzīgā publiskā reģistrā — tirdzniecības reģistrs, kurā pakalpojuma sniedzējs ir reģistrējies, un tā reģistrācijas numurs vai līdzvērtīgi identifikācijas līdzekļi šajā reģistrā;
- e) ja uz darbību attiecas atļauju sistēma — dati par attiecīgo pārraudzības iestādi;
- f) attiecībā uz regulētajām profesijām:
 - profesionāla organizācija vai līdzīga iestāde, kurā pakalpojuma sniedzējs ir reģistrēts,
 - profesionālais nosaukums un dalībvalsts, kurā tas piešķirts,
 - atsauce uz piemērojamiem profesionāliem noteikumiem reģistrācijas dalībvalstī un veids, kādā tie pieejami;
- g) ja pakalpojuma sniedzējs veic darbību, kas ir apliekama ar PVN — identifikācijas numurs, kas minēts 22. panta 1. punktā Padomes 1977. gada 17. maija sestajā Direktīvā 77/388/EEK par dalībvalstu tiesību aktu saskaņošanu attiecībā uz aproģizējuma nodokļiem — kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienots aprēķinu pamats ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV L 117, 7.5.1997., 15. lpp.

⁽²⁾ OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 1999/85/EK (OV L 277, 28.10.1999., 34. lpp.).

2. Papildus citām informācijas prasībām, ko nosaka Kopienas tiesības, dalībvalstis nodrošina vismaz to, ka gadījumā, ja informācijas sabiedrības pakalpojumiem ir norāde uz cenām, tām jābūt norādītām skaidri un nepārprotami un jo īpaši jānorāda, vai tās ietver nodokli un piegādes izmaksas.

2. iedaļa: Komerzcziņojumi

6. pants

Sniedzamā informācija

Papildus citām informācijas prasībām, ko nosaka Kopienas tiesības, dalībvalstis nodrošina, ka komercziņojumi, kas ir informācijas sabiedrības pakalpojuma daļa vai veido to, atbilst vismaz šādiem noteikumiem:

- a) komercziņojums ir skaidri atpazīstams;
- a) ir skaidri nosakāma fiziska vai juridiska persona, kuras vārdā komercziņojums ir veikts;
- c) veicinoši piedāvājumi, kā atlaides, prēmijas un balvas, ja tādi ir atļauti dalībvalstī, kurā reģistrēts pakalpojuma sniedzējs, ir skaidri atpazīstami, un noteikumi, kuriem jāatbilst, lai tie tiktu atļauti, ir viegli pieejami un izklāstīti skaidri un nepārprotami;
- d) reklāmas sacensības vai spēles, ja tās atļautas dalībvalstī, kurā reģistrēts pakalpojuma sniedzējs, ir skaidri atpazīstamas, un dalības noteikumi ir viegli pieejami un skaidri un nepārprotami izklāstīti.

7. pants

Nelūgti komercziņojumi

1. Papildus citām informācijas prasībām, ko nosaka Kopienas tiesības, dalībvalstis, kas atļauj nelūgtu komercziņojumu sūtīšanu pa elektronisko pastu, nodrošina, ka šādi komercziņojumi, ko sūta pakalpojuma veicējs, kurš reģistrēts to teritorijā, ir skaidri un nepārprotami atpazīstami, tiklīdz tie saņemti.

2. Neierobežojot Direktīvu 97/7/EK un Direktīvu 97/66/EK, dalībvalstis pieņem pasākumus, lai nodrošinātu, ka pakalpojumu sniedzēji, kas veic nelūgtu komercziņojumu sūtīšanu pa elektronisko pastu, regulāri izskata un ievēro atsacīšanās (*opt-out*)

reģistru, kurā var reģistrēties fiziskas personas, kas nevēlas saņemt šādus komercziņojumus.

8. pants

Regulētās profesijas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka komercziņojumu lietošanu, kas veido informācijas sabiedrības pakalpojumu vai ir daļa no tā, un ko piedāvā regulētās profesijas pārstāvis, atļauj saskaņā ar atbilstību profesionālajiem noteikumiem attiecībā jo īpaši uz profesijas neatkarību, cieņu un godu, profesionāliem noslēpumiem un godīgumu pret klientiem un citiem profesijas pārstāvjiem.

2. Neskarot profesionālo organizāciju un apvienību autonomiju, dalībvalstis un Komisija veicina to, lai profesionālās apvienības un organizācijas izveidotu rīcības kodeksu Kopienas līmenī, lai noteiktu informācijas veidus, ko dod komercziņojuma nolūkā saskaņā ar 1. punktā minētajiem noteikumiem.

3. Veidojot priekšlikumus Kopienas ierosmēm, kas var būt vajadzīgas, lai nodrošinātu atbilstīgu iekšējā tirgus darbību attiecībā uz 2. punktā minēto informāciju, Komisija pienācīgi ņem vērā rīcības kodeksu, kas ir piemērojams Kopienas līmenī, un darbojas ciešā sadarbībā ar attiecīgām profesionālajām apvienībām un organizācijām.

4. Šī direktīva ir piemērojama papildus Kopienas direktīvai par regulēto profesiju darbību veikšanu un pieeju tām.

3. iedaļa: Līgumi, kas noslēgti ar elektroniskiem līdzekļiem

9. pants

Līgumu statuss

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to tiesību sistēmas ļauj slēgt līgumus ar elektroniskiem līdzekļiem. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka juridiskās prasības, kas piemērojamas līgumu slēgšanas procesam, nerada šķēršļus elektronisko līgumu izmantošanā un nerada situāciju, ka šādiem līgumiem tiek atņemts juridiskais spēks un spēkā esamība tāpēc, ka tie veidoti ar elektroniskiem līdzekļiem.

2. Dalībvalstis var noteikt, ka 1. punkts neattiecas uz visiem vai konkrētiem līgumiem, kas ietverti vienā no šādām kategorijām:

- a) līgumi, kas rada vai nodod tiesības attiecībā uz nekustamo īpašumu, izņemot nomas tiesības;

b) līgumi, kuriem ar likumu pieprasīta tiesu vai valsts iestāžu iesaistīšanās vai tādu profesiju iesaistīšanās, kas pilda valsts iestāžu funkcijas;

c) galvojuma līgumi, ko piešķir, un nodrošinājumi, ko sniedz personas, kuras darbojas nolūkos, kas nav saistīti ar viņu arodu, uzņēmējdarbību vai profesiju;

d) līgumi, ko reglamentē ģimenes tiesības vai mantojuma tiesības.

3. Dalībvalstis Komisijai norāda 2. punktā minētās kategorijas, uz kurām tās neattiecinā 1. punktu. Dalībvalstis reizi piecos gados Komisijai iesniedz ziņojumu par 2. punkta piemērošanu, paskaidrojot, kādēļ tās uzskata par nepieciešamu saglabāt 2. b) punktā minēto kategoriju, uz kuru tās neattiecinā 1. punktu.

10. pants

Sniedzamā informācija

1. Papildus citām informācijas prasībām, ko nosaka Kopienas tiesības, dalībvalstis nodrošina, izņemot gadījumus, kad puses, kas nav patērētāji, vienojas citādi, ka pakalpojuma sniedzējs sniedz vismaz šādu informāciju skaidri, saprotami un nepārprotami, pirms pakalpojuma saņēmējs ir izdarījis pasūtījumu:

a) dažādos tehniskos posmus, kas jāievēro, lai noslēgtu līgumu;

b) vai pakalpojuma sniedzējs glabā noslēgto līgumu un vai tas būs pieejams;

c) tehniskos līdzekļus ievadklūdu noteikšanai un labošanai pirms pasūtījuma izdarīšanas;

d) līguma noslēgšanai piedāvātās valodas.

2. Dalībvalstis nodrošina, izņemot gadījumus, kad puses, kas nav patērētāji, vienojas citādi, ka pakalpojuma sniedzējs norāda attiecīgos rīcības kodeksus, kurus tas ievēro, un informāciju par to, kā šos kodeksus var apskatīt elektroniski.

3. Līguma noteikumi un vispārējie noteikumi, kas piedāvāti saņēmējam, jā dara pieejami tādā veidā, kas ļauj tam šos noteikumus uzglabāt un apskatīties.

4. Šā panta 1. un 2. punkts neattiecas uz līgumiem, kas noslēgti tikai ar elektroniskā pasta vai līdzvērtīgiem individuāliem saziņas līdzekļiem.

11. pants

Pasūtījuma izdarīšana

1. Dalībvalstis nodrošina, izņemot gadījumus, kad puses, kas nav patērētāji, vienojas citādi, ka gadījumos, kad pakalpojuma saņēmējs izdara pasūtījumu ar tehnoloģiskiem līdzekļiem, tiek ievēroti šādi principi:

— pakalpojuma sniedzējam bez liekas kavēšanās jāapliecina saņēmēja pasūtījuma saņemšana ar elektroniskiem līdzekļiem,

— pasūtījumu un saņemšanas apliecinājumu uzskata par saņemtiem, kad puses, kurām tie ir adresēti, var tiem piekļūt.

2. Dalībvalstis nodrošina, izņemot gadījumus, kad puses, kas nav patērētāji, vienojas citādi, ka pakalpojuma sniedzējs pakalpojuma saņēmējam ļauj piekļūt piemērotiem, efektīviem un pieejamiem tehniskiem līdzekļiem, kas tam ļauj noteikt un izlabot ievadklūdas pirms pasūtījuma izdarīšanas.

3. Šā panta 1. punkta pirmais ievilkums un 2. punkts neattiecas uz līgumiem, kas noslēgti tikai ar elektronisko pasta vai līdzvērtīgiem individuāliem saziņas līdzekļiem.

4. iedaļa: Starpnieku pakalpojumu sniedzēju saistības

12. pants

Vienkāršā līnija (*mere conduit*)

1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja piedāvātās informācijas pārraides komunikāciju tīklā vai piekļuves nodrošināšanas komunikāciju tīklam, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par pārraidīto informāciju, ar noteikumu, ka pakalpojuma sniedzējs:

a) neierosina pārraidi;

b) neizvēlas pārraides saņēmēju;

c) neizvēlas vai nepārveido informāciju, kas iekļauta datu pārraidē.

2. Šā panta 1. punktā minētās datu pārraides un pieejas nodrošināšanas darbība ietver automātisku, starpniecisku un īslaicīgu pārraidītās informācijas uzglabāšanu, ciktāl to veic vienīgi pārraidīšanas nolūkā komunikāciju tīklā, un ar noteikumu, ka informāciju neglabā ilgāk par laiku, kas ir nepieciešams pārraidīšanai.

3. Šis pants neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu juridisko sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izbeigt vai novērst likuma pārkāpumu.

13. pants

Superātrā līnija (*catching*)

1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja piedāvātās informācijas pārraidīšanas komunikāciju tīklā, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par automatisku, starpniecisku un īslaicīgu šīs informācijas uzglabāšanu, kas veikta vienīgi nolūkā padarīt efektīvāku tālāku informācijas pārraidīšanu citiem pakalpojuma saņēmējiem pēc to pieprasījuma, ar noteikumu, ka:

- a) pakalpojuma sniedzējs nepārveido informāciju;
- b) pakalpojuma sniedzējs atbilst noteikumiem par pieeju informācijai;
- c) pakalpojuma sniedzējs atbilst noteikumiem attiecībā uz informācijas atjaunināšanu, ko veic tādā veidā, kurš ir plaši atzīts un izmantots šajā nozarē;
- d) pakalpojuma sniedzējs neiejaucas likumīgā tehnoloģijas izmantošanā, kas plaši atzīta un izmantota šajā nozarē, lai iegūtu datus par informācijas izmantošanu;
- e) pakalpojuma sniedzējs darbojas ātri, lai likvidētu informāciju vai liegtu pieeju informācijai, ko tas glabājis, pēc ziņu iegūšanas, ka šī informācija sākotnējā pārraidīšanas avotā ir izņemta no tīkla vai pieeja tai ir liegta, vai tiesa vai administratīvā iestāde ir pieprasījusi izņemt šādu informāciju vai liegt tai pieeju.

2. Šis pants neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu juridisko sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam likvidēt vai novērst likuma pārkāpumu.

14. pants

Glabāšana

1. Ja tiek piedāvāts informācijas sabiedrības pakalpojums, kas sastāv no pakalpojuma saņēmēja piedāvātās informācijas glabāšanas, dalībvalstis nodrošina, ka pakalpojuma sniedzējs nav atbildīgs par informāciju, kas glabāta pēc pakalpojuma saņēmēja pieprasījuma ar noteikumu, ka:

- a) pakalpojuma sniedzējam nav faktiski zināšanu par nelikumīgu darbību vai informāciju un, attiecībā uz prasībām par

bojājumiem, tas nezina par faktiem vai apstākļiem, kas liecina par nelegālu darbību vai informāciju; vai

- b) pakalpojuma sniedzējs pēc šādu ziņu iegūšanas rīkojas ātri, lai izņemtu šādu informāciju vai liegt tai pieeju.

2. Šā panta 1. punktu nepiemēro, ja pakalpojuma saņēmējs rīkojas saskaņā ar pakalpojuma sniedzēja pilnvaru vai kontroli.

3. Šis pants neietekmē tiesas vai administratīvās iestādes tiesības saskaņā ar dalībvalstu juridisko sistēmu pieprasīt pakalpojuma sniedzējam izbeigt vai novērst likuma pārkāpumu, kā arī neietekmē dalībvalstu tiesības izveidot procedūras, kas regulē informācijas izņemšanu vai pieejas liegšanu tai.

15. pants

Vispārēju pārraudzīšanas saistību neesamība

1. Dalībvalstis neuzliek vispārējas saistības pakalpojuma sniedzējiem, piedāvājot 12., 13. un 14. pantā minētos pakalpojumus, pārraudzīt informāciju, ko tie pārraida vai uzglabā, kā arī neuzliek pienākumu aktīvi meklēt faktus un apstākļus, kas norāda uz nelegālu darbību.

2. Dalībvalstis var paredzēt pienākumu informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzējiem nekavējoties informēt kompetentās valsts iestādes par iespējamām veiktajām nelegālajām darbībām vai informāciju, ko sniedz pakalpojumu sniedzēju pakalpojumu saņēmēji, vai pienākumu kompetentajām iestādēm pēc to pieprasījuma darīt zināmu informāciju, kas ļauj noteikt tos pakalpojumu saņēmējus, ar kuriem pakalpojumu sniedzējiem ir glabāšanas līgumi.

III NODAĻA

IEVIEŠANA

16. pants

Rīcības kodeksi

1. Dalībvalstis un Komisija veicina:

- a) to, lai tirdzniecības, profesionālās un patērētāju asociācijas vai organizācijas izveidotu rīcības kodeksus Kopienas līmenī, kas paredzēti, lai veicinātu pienācīgu 5. līdz 15. panta ieviešanai;
- b) rīcības kodeksu projektu valsts vai Kopienas līmenī brīvprātīgu pārsūtīšanu Komisijai;
- c) šo rīcības kodeksu pieejamību ar elektroniskiem līdzekļiem Kopienas valodās;

- d) tirdzniecības, profesionālo un patērētāju asociāciju vai organizāciju vērtējuma nosūtīšanu dalībvalstīm un Komisijai par to rīcības kodeksu piemērošanu un ietekmi uz darbībām un paradumiem, kas saistīti ar elektronisko tirdzniecību;
- e) rīcības kodeksu izveidošanu attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību un personu goda un cieņas aizsardzību.

2. Dalībvalstis un Komisija veicina patērētāju pārstāvju apvienības vai organizācijas iesaistīties rīcības kodeksu izstrādāšanā un ieviešanā, kas ietekmē to intereses un ir izveidoti saskaņā ar 1. a) punktu. Vajadzības gadījumā, lai ņemtu vērā to īpašās vajadzības, vajadzētu konsultēties ar asociācijām, kas pārstāv redzes invalīdus un kustību invalīdus.

17. pants

Strīdu noregulējums bez tiesas

1. Dalībvalstis nodrošina, ka nesaskaņu gadījumā starp informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju un pakalpojuma saņēmēju tiesību akti neliedz izmantot shēmas strīdu noregulējumam bez tiesas, kas pieejamas saskaņā ar valsts tiesību aktiem, lai izšķirtu strīdus, tostarp piemērotus elektroniskos līdzekļus.
2. Dalībvalstis veicina to, ka iestādes, kas atbild par jo īpaši patērētāju strīdu noregulējumu bez tiesas, darboties tādā veidā, kas paredz piemērotas procesuālās garantijas iesaistītajām pusēm.
3. Dalībvalstis veicina to, ka iestādes, kas atbild par strīdu noregulējumu bez tiesas, informē Komisiju par svarīgiem lēmumiem, ko tās pieņem attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumiem, un darīt zināmu citu informāciju par darbību, izmantošanu vai paradumiem attiecībā uz elektronisko tirdzniecību.

18. pants

Sūdzību ierosināšana tiesā

1. Dalībvalstis nodrošina, ka iespējas saskaņā ar valsts tiesību aktiem attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumu darbību ierosināt sūdzības tiesā ļauj ātri pieņemt pasākumus, tostarp pagaidu pasākumus, kas paredzēti iespējamo pārkāpumu likvidēšanai un iesaistīto interešu tālākas vājināšanas novēršanai.

2. Direktīvas 98/27/EK pielikumu papildina šādi:

"11. Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības

pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību, iekšējā tirgū (Direktīva par elektronisko tirdzniecību) (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.)."

19. pants

Sadarbība

1. Dalībvalstīm ir atbilstīgi pārraudzības un izmeklēšanas līdzekļi, kas nepieciešami, lai efektīvi ieviestu šo direktīvu, un tās nodrošina, ka pakalpojumu sniedzēji sniedz tām nepieciešamo informāciju.
2. Dalībvalstis sadarbojas ar citām dalībvalstīm; šajā sakarā tās nosaka vienu vai vairākus kontaktpunktus, informāciju par kuriem tās dara zināmu pārējām dalībvalstīm un komisijai.
3. Dalībvalstis, cik ātri vien iespējams, saskaņā ar valsts tiesību aktiem nodrošina palīdzību, ko pieprasa citas dalībvalstis vai Komisija, tostarp palīdzību ar elektroniskiem līdzekļiem.
4. Dalībvalstis izveido kontaktpunktus, kas ir pieejami vismaz ar elektroniskiem līdzekļiem un no kuriem saņēmēji un pakalpojumu sniedzēji var:
 - a) iegūt vispārēju informāciju par līgumtiesībām un saistībām, kā arī par sūdzību un kompensāciju mehānismiem, kas pieejami strīdu gadījumā, tostarp šādu mehānismu lietošanas praktiskos aspektus;
 - b) iegūt informāciju par iestādēm, apvienībām vai organizācijām, no kurām tās var iegūt sīkāku informāciju vai praktisko palīdzību.
5. Dalībvalstis veicina to, ka Komisijai dara zināmu visus svarīgus administratīvus vai juridiskus lēmumus, kas pieņemti to teritorijā saistībā ar informācijas sabiedrības pakalpojumiem un darbībām, lietošanu un paradumiem attiecībā uz elektronisko tirdzniecību. Komisija šos lēmumus dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

20. pants

Sankcijas

Dalībvalstis nosaka sankcijas, kas piemērojamas to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti, pildot šo direktīvu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šos noteikumus īsteno. To paredzētās sankcijas ir efektīvas, samērīgas un preventīvas.

IV NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

21. pants

Atkārtota pārbaude

1. Līdz 2003. gada 17. jūlijam, un pēc tam reizi divos gados, Komisija Eiropas Parlamentam, Padomei un Ekonomikas un sociālo lietu komitejai iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas piemērošanu, kam vajadzības gadījumā pievieno priekšlikumus pielāgot to juridiskajai, tehniskajai un ekonomiskajai attīstībai informācijas sabiedrības pakalpojumu jomā, jo īpaši attiecībā uz kriminālpārkāpumu novēršanu, nepilngadīgo aizsardzību, patērētāju aizsardzību un iekšējā tirgus pienācīgu darbību.

2. Pārbaudot nepieciešamību pielāgot šo direktīvu, ziņojums jo īpaši analizē to priekšlikumu nepieciešamību, kas saistīti ar hipersaišu un meklēšanas rīku pakalpojumu sniedzēju atbildību, nelikumīgas informācijas ievērošanas un izņemšanas ("notice and take down") procedūrām un atbildības piemērošanu pēc saturs izņemšanas. Ziņojums arī analizē vajadzību pēc papildu noteikumiem izņēmumiem no atbildības, kas minēta 12. un 13. pantā, ņemot vērā tehnisko attīstību un iespējas piemērot iekšējā tirgus principus nelūgtiem komercziņojumiem pa elektronisko pastu.

22. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvi un administratīvi akti, kas vajadzīgi, lai līdz 2000. gada 17. janvārim izpildītu šās direktīvas prasības. Tās par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis veic pasākumus, kas minēti 1. punktā, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāmas šādas atsauces.

23. pants

Stāšanās spēkā

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad tā publicēta *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

24. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Luksemburgā, 2000. gada 8. jūnijā

Eiropas Parlamenta vārdā —

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. d'OLIVEIRA MARTINS

PIELIKUMS

ATKĀPES NO 3. PANTA

Kā noteikts 3. panta 3. punktā, 3. panta 1. un 2. punkts neattiecas uz:

- autortiesībām, blakustiesībām, tiesībām, kas minētas Direktīvā 87/54/EEK ⁽¹⁾ un Direktīvā 96/9/EK ⁽²⁾, kā arī uz rūpnieciskā īpašuma tiesībām,
- to iestāžu elektroniskās naudas emisiju, attiecībā uz kurām dalībvalstis piemērojušas vienu no Direktīvas 2000/46/EK 8. panta 1. punktā ⁽³⁾ noteiktajām atkāpēm,
- Direktīvas 85/611/EEK 44. panta 2. punktu ⁽⁴⁾,
- Direktīvas 92/49/EEK 30. pantu un IV nodaļu ⁽⁵⁾, Direktīvas 92/96/EEK IV nodaļu ⁽⁶⁾, Direktīvas 88/357/EEK 7. un 8. pantu ⁽⁷⁾ un Direktīvas 90/619/EEK 4. pantu ⁽⁸⁾,
- pušu brīvību izvēlēties likumus, kas attiecas uz to līgumiem,
- līgumsaistībām attiecībā uz patērētāju kontraktiem,
- to līgumu formālo spēkā esamību, kas rada vai pārnes nekustamā īpašuma tiesības, ja šādi līgumi pakļauti tās dalībvalsts tiesību aktu obligātajām formālajām prasībām, kur atrodas nekustamais īpašums,
- nelūgtu komercziņojumu pa elektronisko pastu pieļaujamību.

⁽¹⁾ OV L 24, 27.1.1987., 36. lpp.

⁽²⁾ OV L 77, 27.3.1996., 20. lpp.

⁽³⁾ *Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts.

⁽⁴⁾ OV L 375, 31.12.1985., 3. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/26/EK (OV L 168, 18.7.1995., 7. lpp.).

⁽⁵⁾ OV L 228, 11.8.1992., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/26/EK.

⁽⁶⁾ OV L 360, 9.12.1992., 2. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 95/26/EK.

⁽⁷⁾ OV L 172, 4.7.1988., 1. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/49/EK.

⁽⁸⁾ OV L 330, 29.11.1990., 50. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 92/96/EK.